

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

- 1822** – Ο Κωνσταντίνος Κανάρης πυρπολεί την τουρκική ναυαρχίδα στη Χίο.
- 1859** – Κατοχυρώνεται νομικά από τη Βασιλισσα Βικτωρία ως ανεξάρτητη αποικία το Κουίνσλαντ στην Αυστραλία.
- 1906** – Στις φυλακές του Μοναστηρίου φονεύονται οι συλληφθέντες Μακεδονομάχοι Εμμ. Επισκοπάκης, Οδ. Παναγιωτάκος και Ν. Τζόβελος.
- 1923** – Στη Διάσκεψη της Λωζάνης καθορίζονται οριστικά τα ελληνοτουρκικά σύνορα. Σύνορο μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας ορίζεται το μέσο του ρου του ποταμού Έβρου. Η Άγκυρα ανακαλεί κάθε αντίρροπο για παραχώρηση στην Ιταλία του Καστελόριζου.
- 1933** – Νέα δολοφονική απόπειρα κατά του Ελευθερίου Βενιζέλου, αυτή τη φορά στην Αθήνα, την ώρα που βρίσκεται μαζί με τη σύζυγό του Έλενα στο αυτοκίνητο.
- 1944** – Απόβαση της Νορμανδίας: Οι σύμμαχοι αποβιβάζονται στη Νορμανδία και αρχίζει η μεγάλη επίθεση.
- 1949** – Νέος αρχιεπίσκοπος Αθηνών εκλέγεται ο μητροπολίτης Ιωαννίνων Σπυρίδων.
- 1964** – Διεθνές πνευματικό γεγονός η «Συνάντηση των Αθηνών». Συμμετέχουν, μεταξύ άλλων, οι νομπελίστες επιστήμονες Βέρνερ Χάιζενμπεργκ, Χίντεκι Γιουκάβα, ο ελληνιστής ιστορικός Τζον Φίνλεϊ και ο φιλόσοφος Ιωάννης Θεοδωρακόπουλος.
- 1966** – Πραγματοποιείται η πρώτη επαφή μεταξύ των υπουργών Εξωτερικών Ελλάδας και Τουρκίας, Ιωάννη Τούμπα και Τσαγλαγιανγκίλ, στο πλαίσιο του ελληνοτουρκικού διαλόγου στις Βρυξέλλες.
- 1968** – Δολοφονία του Ρόμπερτ Κένεντι: Ο Ρόμπερτ Κένεντι, γερουσιαστής του Δημοκρατικού Κόμματος από τη Νέα Υόρκη και αδελφός του 35ου προέδρου Τζον Φιτζέραλντ Κένεντι, υποκύπτει στα τραύματά του από τους πυροβολισμούς που δέχθηκε στις 5 Ιουνίου.
- 1969** – Δραπετεύει από τις στρατιωτικές φυλακές Μπογιατίου ο Αλέκος Παναγούλης.
- 1992** – Τιμάται η πρώτη Ελληνίδα φεμινίστρια, η Καλλιρόη Παρέν, με τα αποκαλυπτήρια της προτομής της στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1931** - Κική Δημουλά, Ελληνίδα ποιήτρια
- 1951** - Ανδρέας Μικρούτσικος, Έλληνας τραγουδοποιός
- 1951** - Μαριέττα Γιαννάκου, πολιτικός
- 1953** - Δημήτρης Αθραμόπουλος, πολιτικός
- 1953** - Απόστολος Κ. Δοξιάδης, Έλληνας συγγραφέας
- 1959** - Γεώργιος Βουλγαράκης, πολιτικός

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1948** – Λουί Λυμιέρ, Γάλλος κινηματογραφιστής
- 1960** – Σπυρίδων Βικάτος, ζωγράφος
- 1960** – Χρήστος Μάντικας, Έλληνας αθλητής
- 1961** – Ιωάννης Θεοτόκης, πολιτικός
- 1978** – Άγγελος Μεσσάρης, ποδοσφαιριστής
- 1995** – Διαμαντής Διαμαντόπουλος, Έλληνας ζωγράφος

Καλλιρόη Παρρέν

Προτομή της Καλλιρόης Παρρέν στο Ρέθυμνο.

Η Καλλιρόη Παρρέν (Ρέθυμνο, 1861 – Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 1940), το γένος Σιγανού, ήταν δημοσιογράφος, λογία και μια από τις πρώτες Ελληνίδες φεμινίστριες.

Γεννήθηκε στο Ρέθυμνο αλλά εγκαταστάθηκε στην Αθήνα (1867). Αρχικά φοιτά στο σχολείο Σουρμελί και στην συνέχεια στην Γαλλική σχολή των Καλογραίων στον Πειραιά. Το 1878 πάρνει το πτυχίο της δασκάλας από το Αρσάκειο. Στη συνέχεια ανέλαβε διευθύντρια του Παρθεναγωγείου της ελληνικής κοινότητας Οδησσού. Μετά από μια διετία επέστρεψε στην Αθήνα και παντρεύτηκε τον Κωνσταντινουπόλιτη Ιωάννη Παρρέν, γιο Γάλλου πατέρα και Αγγλίδας μητέρας, ο οποίος ήταν ο ιδρυτής του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων.

Έχοντας την υποστήριξη του συζύγου της Ιωάννη Παρρέν, ο οποίος την ενθάρρυνε στους αγώνες της, αποφασίζει να ακολουθήσει το επάγγελμα της δημοσιογραφίας. Έτοιμη η πρώτη Ελληνίδα φεμινίστρια διεκδικεί και τον τίτλο της πρώτης Ελληνίδας δημοσιογράφου, εκδότριας και διευθύντριας όταν το 1887 άρχισε να εκδίδει την εβδομαδιαία εφημερίδα Εφημερίς των Κυριών, που συντάσσονταν αποκλειστικά από γυναικες και απευθύνονταν σε γυναίκες κυρίως της Αθήνας και του Πειραιά. Η εφημερίδα αυτή συνέχισε να εκδίδεται για τριάντα σχεδόν χρόνια μέχρι το 1918 όταν πήρε την ονομασία Ζυλ Σιμόν. Το 1893 αντιπροσώπευσε της Ελληνίδες στο Διεθνές Συνέδριο του Σικάγου και το ίδιο έτος μετά την επιστροφή της ίδρυσε την «Ενωση υπέρ της Χειραφετήσεως των Γυναικών» προς βοήθεια περισσότερο της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης των απόρων γυναικών. Ιδρυσε επίσης πολλά κοινωφελή ιδρύματα και οργανώσεις όπως τη «Σχολή της Κυριακής, απόρων γυναικών και κορασίδων» (1890), την οποία και έθεσε υπό την προστασία (αιγίδα) και προεδρεία της Βασίλισσας Όλγας,

το «Άουλο Ανιάτων Γυναικών» μαζί με την Ναταλία Σούτσου το (1896), το «Άουλο της Αγίας Αικατερίνης» και την «Ενωση των Ελληνίδων» υπό την διεύθυνση της Αικατερίνης Λασκαρίδου, και δύο χρόνια μετά τον «Πατριωτικό Σύνδεσμο» (1898), ενώ δεν έπαψε και τις κινήσεις υπέρ της παροχής ίσων ευκαιριών συμμετοχής στην εκπαίδευση και την πολιτική ζωή της χώρας, συς γυναίκες, που όλες δυστυχώς από τις κρατούσες τότε κυβερνήσεις απύχνοαν.

Επίσης, το πάθος της για την αναγέννηση και διατήρηση των ελληνικών εθίμων και παραδόσεων, πήγε στην οδύνη το 1911 να δημιουργήσει το «Λύκειο των Ελληνίδων», το οποίο ξεκίνησε κατά την περίοδο των Βαλκανικών Πολέμων, την καταγραφή, διδασκαλία και παρουσίαση παραδοσιακών χορών, ενώ η δράση του είναι γνωστή μέχρι και σήμερα, αριθμώντας σε Ελλάδα και Εξωτερικό πολλά μέλη. Κατά την Ιωάννα Παπαντωνίου, η Καλλιρόη Παρρέν συγκαταλέγεται μαζί με την Μ. Ζάχου, την Αγγελική Χατζημιχάλη και άλλες γυναικείες μορφές της εποχής της στις εμπνευσμένες Ελληνίδες που αγωνίστηκαν για τη διατήρηση της ελληνικής λαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς αλλά και για τη σύνδεση της αρχαίας Ελλάδας με τη νεότερη.

Μετά από δικά της διαβήματα, η κυβέρνηση Θ. Δηλιγιάννη επέτρεψε τη φοίτηση των γυναικών στο Πανεπιστήμιο και το Πολυτεχνείο, όταν πλέον αυτό είχε γενικευθεί στην Ευρώπη. Επίσης, η Παρρέν ήταν η πρώτη που κίνησε το θέμα της παραχώρησης δικαιώματος ψήφου στις γυναίκες, ήδη από τη δεκαετία του 1890, που όμως καμία κυβέρνηση δεν αποδέχτηκε, ούτε του Βενιζέλου, ούτε του Παπαναστασίου, μέχρι που κατέληξε να γίνει πραγματικότητα μετά από 70 χρόνια.

Η Καλλιρόη Παρρέν έγραψε επίσης πολλά άρθρα, δοκίμια, τα μυθιστορήματα και θεατρικά έργα με βασικό θέμα πάντα τη θέση της γυναικάς στα τότε κοινωνικά προβλήματα, όπως: «Ιστορία της γυναικός» (1889), «Η μάγισσα» (1901), «Το νέον συμβόλαιον» (1901), «Η νέα γυναίκα», «Η Χειραφετημένη» (1915) και «Επιστολές Αθηναϊάς προς Παρισινή».

Στις 6 Ιουνίου 1992, πάνω από πενήντα χρόνια μετά το θάνατό της, η Καλλιρόη Παρρέν τιμήθηκε από την Ελληνική Δημοκρατία με τα αποκαλυπτήρια της προτομής της στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, αριστερά της εισόδου προ των μεγάλων μαυσωλείων.